

Phẩm 3: MA-HA MỤC-KIÊN-LIÊN (15 bài kệ)

Xưa con là Tiên nhân
Nhàn cư ở giữa rừng
Có người đến chỗ ấy
Xin con làm Sa-môn
Con bèn cạo râu tóc
Giặt y phục cho người
Vá xong rồi nhuộm y
Trong lòng tự vui sướng.
Vị ấy lui sang bên
Thẳng thân ngồi kiết già
Hiện thân Bích-chi-phật
Bay vút lên hư không.
Lúc đó con phát nguyện:
“Nay Ngài hiện sức thần
Mong con cũng như thế
Có đại lực thân thông.”
Bởi nhờ phước đức ấy
Ở chỗ nào sinh ra
Trên trời hay cõi người
Phước đức đều sáng rực.
Nay là đời sau chót
Lại thọ sinh nhân gian
Nhờ gặp Đấng Chánh Giác
Bậc Đạo Sư tối thượng
Xuất gia làm Sa-môn
Con Pháp vương họ Thích
Đạt quả A-la-hán
Diệt độ trong thanh lương
Chỉ làm ít điều thiện
Được vô lượng an ổn.
Con từng làm điều ác
Nay thưa xin lắng nghe,
Phía Đông La-duyet-kỳ
Sinh con nhà quyền quý
Rời khỏi nhà dạo chơi
Đến nhà người ăn uống
Liền thấy cha mẹ họ
Lấy hai người đùa vui
Thấy thế họ đánh con
Chửi mắng và rượt đuổi,
Chỉ cần sống chân chánh
Nhưng con lại không làm
Nên đọa ngục Hắc thẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thọ khổ vô số kiếp
Tai ương xưa còn sót
Bây giờ đời sau cùng
Bị ngoại đạo dị học
Đánh thân con tan nát.
Con gánh lấy tội lỗi
Mạng chung rồi diệt độ
Dư ác nghiệp xưa kia
Bây giờ mới diệt hết
Cho nên phải vui lòng
Chí hiếu thờ cha mẹ
Nhờ tâm hoan hỷ này
Sinh cõi trời tối thắng.
Như vậy Câu-luật-tôn
Ở trong chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói nhân duyên trước.*

M